

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΣΤΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876

Χαράλαμπος Ἄννινος

Ζητείται υπηρέτης

Κωμωδία

Εικονογραφημένη Εστία, Αθήνα

1. τμ. 31, τχ. 18 (1891), σ. 273-276

2. τμ. 31, τχ. 19 (1891), σ. 292-296

3. τμ. 31, τχ. 20 (1891), σ. 307-311

1.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

Παραστάθεισα τὸ πρῶτον ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν τὴν 28 Ἀπριλίου 1891

ΠΡΟΣΩΠΑ

Εὐανθία Γλυκῆδη, χήρα.
Μαριγῶ, ὑπηρέτρια.
Ἀνδρέας Θεαγένης, δικηγόρος.
Συμεὼν Κουρούνης, πρῶτῳν δημοδιδάσκαλος.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Μελομένη Κωνσταντινοπούλου
Ἐλπίκη Ρούσου
Εὐτύχιος Βορσέρας
Εὐάγγελος Παντόπουλος

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΗ

(Προθάλαμος κομψῶς ηὔρεπισμένος. Θύραι ἐκατέρωθεν καὶ εἰς τὸ βάθος. Παρὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ προσκηνίου τράπεζα μὲ τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκασιώτα. Κωδωνίσκος ἐπὶ τῆς τραπέζης.)

ΣΚΗΝΗ Α'

Εὐανθία (ἐτοιμαζομένη νὰ ἐξέλθῃ καὶ φοροῦσα τὰ χερσόκτιά της). — Μαριγῶ (κακοποιούσα τὸ δωμάτιον.)

ΕΥΑΝΘΙΑ (φαίνεται ὠρμημένη καὶ περιφέρεται μὲ πολλὴν ἀνησυχίαν ἐπὶ τῆς ακηγῆς, λαλοῦσα κατ' ἰδίαν.)

Ἐννοια σου καὶ θὰ μοῦ τὴν πληρώσῃς, κύρ Ἀνδρέα!... Ἀκοῦς ἐκεῖ ὁ θεοπάλαθος, ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια, νὰ μὲ κάμῃ γελοῖαν χθές τὸ βράδυ!... Πῶ, πῶ!... τί ζήλιάρης εἶνε!... νὰ σοῦ 'πῶ τέτοιον ἄνδρα δὲν τὸν θέλω! δὲν θὰ περάσω διόλου καλὰ μαζί του!

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν)

Στὰ μπουρίνια της εἶνε σήμερα ἡ κυρά, ἀπὸ τὰ χθές τὸ βράδυ ἔχει τὰ νεῦρά της.

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν)

Ἐθύμως, λέγει, ἐπειδὴ ἐχόρευσα μὲ τὸν Περικλῆ, τὸν λοχαγόν, καὶ ἐκουφομιλοῦσα μὲ αὐτόν... καὶ τί τοῦ ἔλεγα; διὰ τοὺς ἀρκαθῶνάς του μὲ τὴν ἐξιδέλφην μου τὴν Χαοίκαειαν, ποῦ πρόκειται νὰ γείνουσιν αὐταῖς αἰς ἡμέρας!... Ἀλλὰ ἐπὶ τέλους ἔστω ὅτι μοῦ ἔκανε καὶ τὴν κόρτε ἵπου δὲν εἶνε ἀλήθεια... τί δικαίωμα εἶχε ἡ εὐγενεία του νὰ θυμώσῃ; γιατί κι' αὐτὸς νὰ κἀνῃ τὴν κόρτε τῆς κυρίας Μαυρικίου;

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν)

Μωρέ, δυνατὸς κυργας θὰ ἔγεινε χθές εἰς τὸν χορὸν!

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν)

Μπᾶ...μπᾶ!... ἐπῆγε νὰ μοῦ ἔλθῃ κακὸ!... Καλὰ ποῦ ἔτυχε καὶ ὁ καυμένος ὁ θεὸς μου, ὁ ταγματάρχης, καὶ μὲ συνώδευσε καὶ μὲ καθυστάχασε κομματάκι!... Μὰ ἔννοια σου, κύρ Ἀνδρέα!... νὰ ἰδῆς!... πρὸς τὴν Μαριγῶ Μαριγῶ, ν' ἀρχί-

σης νὰ ξεσκονίζῃς τὰ φορέματά μου καὶ νὰ τὰ βάλῃς εἰς τὰ μπαούλα... νὰ μηνύσῃς καὶ τῆς πλύστρας νὰ μὰς φέρῃ γρήγορα τὰ ρούχα.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν)

Ἄμ' ἀκοῦς τὰ ρούχα εἰς τὰ μπαούλα, σίγουρα ἔχει γένει καυγας δυνατὸς!...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Λοιπόν, ὅπως σοῦ εἶπα ... (ἐτοιμαζομένη νὰ ἐξέλθῃ).

ΜΑΡΙΓΩ

Θ' ἀργήσετε πολὺ, κυρία;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν εἰξέρω... ἢ μπορεῖ καὶ ν' ἀργήσω. (προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν καὶ πάλιν ἐπιστρέφει) Ἄ!... ἂν ἔλθῃ κανεὶς διὰ ὑπηρέτης, ὅπως ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα, εἰπέ του νὰ περάσῃ τὸ ἀπόγευμα... ἢ, ἂν θέλῃ, ἕς μὲ περιμένῃ... (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Β'

Μαριγῶ (μόνη).

Τὶ τραβοῦν κι' αὐτὰ τὰ ρούχα!... Κάθε ποῦ μαλλώσῃ μὲ τὸν Ἀνδρέαν, ἀμέσως νὰ ξεσκονισθοῦν τὰ ρούχα καὶ νὰ βαλθοῦν εἰς τὰ μπαούλα! Τὴν ἄλλη μέρα γίνονται πάλι τὰ πράγματα μέλι καὶ γάλα... Ἐξὼ τὰ ρούχα ἀπὸ τὰ μπαούλα... Ὡ! τὰ ἔβαλα καὶ τὰ ἔβγαλα καμμιά τριανταρὶά φοραὶς ὅσο μὲ τὰ τώρα. Αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως μοῦ φαίνεται πολὺ θυμωμένη!... Τὶ πατιρντὶ νὰ ἔχη γένει!... Καὶ νὰ ἰδῆς!... τώρα τὸ ἐθυμῆθηκα, ἔχθες τὸ βράδυ ποῦ ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν χορὸν δὲν τὴν ἐσυντρόφειεν ὁ κύριος Ἀνδρέας κατὰ τὰ συνειθισμένα, ἀλλὰ ἔνας ἀξιωματικὸς!... (ἀκούεται γωνὴ ἐκ τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ παρασκηρίου: «Μαριγῶ! Μαριγῶ!») Ποῖος μὲ φωνάζει; (παρρηγεῖ ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας). Ἄ! ἡ Γιαννούλα εἶνε!... θὰ λείπουν φυσικὰ τ' ἀφεντικά της ἀπ' ἐπάνω, κ' ἔχει ὄρεξι διὰ κουβέντα! (ἀπὸ τῆς θύρας). Δὲν μπορῶ τώρα... ἔχω δουλειά. (ἀκούε-

ται εκ νέου ή φωνή : «Μαριγώ!») — Τι νά με θέλῃ; Ἄς πάγω μιὰ στιγμή νά ἰδῶ!... (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Γ'

Συμεών (φέρων πεντηράν ἰνδουμασίων καὶ σάκι διατρητῶν.)

(Κρούει ἔξωθεν τὴν εἰς τὸ βάθος θύραν ἐπαλειμμένως). Ἐπιτρέπεται; (ἀνοίγει τὴν θύραν σιγὰ σιγὰ καὶ προβάλλει τὴν κεφαλὴν). Μὲ τὴν ἄδειαν; (εἰσέρχεται καὶ περιεργάζεται μετὰ θάμβου τοὺς δωμάτιον). Μωρ' αὐτὸ εἶνε πλάτι!... Κάτι τρανὸς βέβαια θὰ κάθεται ἐδῶ μέσα. Μὰ ἐδῶ εἶνε ἄρα γε ὅπου ζητοῦν ὑπηρετήν; μήπως ἔκαμα λάθος; (ἐξάγει σημείωσιν ἐκ τοῦ θιλακίου του καὶ παρατηρεῖ). Ἐδῶ εἶνε, ἀδελφέ!... αὐτὴ εἶνε ἡ διεύθυνσις ὅπου μοῦ ἔδωσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα, ὁδὸς Ὁμήρου, ἀριθμὸς 126. (παρατηρεῖ ἐκ νέου τὸ δωμάτιον). Ἀρχοντόσπιτο, μὰ τὴν ἀλήθεια!... Εὐτυχημένοι ἄνθρωποι!... Μὰ μήπως δὲν ἤμουν κ' ἐγὼ εὐτυχισμένος; μήπως δὲν ἔκαλοπενοῦσα ἐκεῖ κάτω στὸ Ἄλουποχωρὶ; Καὶ με τί ὑπόληψιν! δάσκαλος, σοῦ λέγει ὁ ἄλλος. Ἄχ! ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ὁ καταραμένος ὁ δῆμαρχος μ' ἔκατάστρεψε. Καὶ διατί;... διὰ μιάν ἀνορθογραφίαν, ὅπου εἴρηκα εἰς τὸ πιστοποιητικόν, τὸ ὅποιον ἐξέδωκε δι' ἓνα δημότην του!... Τι μοῦ ἴληθε κ' ἐμὲ νά τὴ κάμω ζήτημα!... Μὰ στὸ Θεό σου πάλιν, ἐπήγαινε νά λέγη τὸ πιστοποιητικόν, ὅτι ὁ δημότης Μῆτρος Κόλιας διατελεῖ ἐν χοιρεία, τὸ γοῦ με ἡμικὸν ἰδιώτα; Ἄκουε ἐκεῖ, ἐπειδὴ τοῦ ἔκαμα τὴν παρατήρησιν, νά τὸ βάλῃ πῶς ὁ ἀθεόφοβος, πῶς τάχα τὴν ἐκατηγόρησα ὡς ἀγράμματον, καὶ νά ἐνεργήσῃ με τοὺς βουλευτὰς νά με παύσῃ!... Καὶ νά ἔλθω εἰς τὰς Ἀθήνας, νά χαλάσω τὰ μαλλοκέφαλά μου... νὰ με ἐμπαίζου ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν με τὸ σήμερα καὶ με τὸ αὔριον, ὅτι θὰ με διορίσουν καὶ εἰς τὸ ὕστερον νά με ἀφήσουν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ χωρὶς πεντάρη!... Καὶ νά καταντήσω ἐγὼ ὁ δάσκαλος νά κοιμουμαι μανδρωμένος ἐκεῖ κάτω σ' ἓνα χάνι σιμὰ εἰς τὸ Μοναστηράκι, μαζὶ με ἀγωγιάταις, με ἀραμπατζήδες, με φυγοδικούς... ξέρω κ' ἐγὼ τί κόσμος ἦταν ἐκεῖνος; — Νὰ εἰρίσκωμαι μέσα εἰς συζητήσεις, εἰς φιλονεικίας, εἰς μαχαιρώματα, εἰς πολέμους... γιατί αὐτὸ τὸ χάνι ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην εἶνε χειρότερον καὶ ἀπὸ τὸ χάνι τῆς Γραβίας!... Καὶ τί ἔπνος, Παναγία μου!... νὰ σὲ τρώνε ὅλη νύκτα κουνούπια, σκνίπαις, σαρανταποδαροῦσαις!... Ἄμ' τὸ φαγὶ; ἐκεῖνα τὰ σηκοτάκια κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὰ μαξέρικα ποῦ εἶνε κοντὰ στὸ Τζαμί!... Μοῦ φαίνεται πῶς ὅλο τὸ κουφάρι μου ἀπ' ἐδῶ (δεικνύει τὸν τράχηλον) ἕως ἐδῶ (δεικνύει τὸ ὑπογάστριον) εἶνε ὅλο σηκοτία!... Ἄχ! ἐγὼ κ' ἐκεῖνος ὁ κακόμοιρος ὁ γυψ ποῦ ἔτρωγε κάθε ἡμέρα τὰ σηκοτία τοῦ Προμηθέως ξέρουμε τί θὰ εἰπῆ αὐτὴ ἡ καθημερινὴ δίαιτα! Στὸ ὕστερο μ' ἐπέταξαν καὶ ἀπὸ τὸ χάνι, ἐπειδὴ δὲν εἶχα νά

πληρώνω, μ' ἐπεριόρισε ἡ πείνα τόσο, ποῦ ἐπῆρα τῶν ὀμματιῶν μου καὶ ἀπεφάσισα, σὰν εἶδα τὴν ἀγγελία πῶς ζητοῦν ὑπηρετήν σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, νά ἔλθω νά με πάρουν ἔστω καὶ διὰ ἓνα κομματί ψωμί, τοῦλάχιστον νά μὴ ἀποθάνω τῆς πείνας, ἔως εἰς εὐρὴ τὸν ναῦλον μου νά ἐπιστρέψω στὸ χωριό μου. Ἔτσι τὸ ἤθελεν ἡ Μοῖρά μου, βλέπεις, καὶ μαζὶ με τὴ Μοῖρά μου, ἔτσι τὸ ἤθελε καὶ ὁ δῆμαρχος Παρακαμπυλιῶν, ποῦ νά τὸν ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νά μαυρίσῃ τὸ μάτι του ἀπὸ τὴν πείνα καὶ ἡ κάλπη του ἀπὸ τὰ μαῦρα!... (περιστρέφει πάλιν τὸ βλέμμα κύκλῳ). Ἐδῶ μέσα, εἶνε, μωρὲ μάτια μου, βασιλόσπιτο!... καὶ μυρίζει κκλοπέρασιν (ἀσφραίνεται) ὄχι!... ἀκριβῶς εἰπεῖν μυρίζουν κεφτέδες. Μὰ θὰ με θέλουν ἄρα γε; Αἶ, θὰ τοὺς εἰπῶ τὰ βάσανά μου καὶ ποῖος εἰξεύρει;... ἤμπορεῖ νά με κρατήσουν... Ἴσως ἔχουν καὶ τίποτε παιδιὰ νά τοὺς παραδίδω!... Ὅσον ποῦ νά ἔλθῃ κανεὶς, ἄς μελετήσω ἄλλην μιάν φορὰν τὴν προσφώνησιν, ὅπου ἐγραφα διὰ νά τὴν ἀπαγγεῖλω ἐκ στήθους, ἔτσι με στόμφο, διὰ νά τοὺς συγκινήσω; (ἐξάγει ἐκ τοῦ κώλπου του χαρτίον καὶ ἀρχίζει ν' ἀναγινώσκῃ με στοιγφώδη ἀπαγγελίαν). «Πολλῶν δεινῶν ἀφορήτων καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἐξανγκασαστῶν ἡμε πρὸς ἐπιδιώξιν βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἡλλοτρίου τῶν τέως καθηκόντων μου, προσέρχομαι ἐκλιπαρῶν τὴν ἡμετέραν καλοκαγαθίαν, ὅπως με προσλάβητε εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ οἴκου ἡμῶν καὶ ὁ Πανάγαθος Σωτὴρ ἀνταμειψάτω ἡμᾶς ἐκατονταπλασίως.» (Ἐξακολουθεῖ προσέχων εἰς τὸ χαρτίον καὶ ψιθυρίζων ὡσεὶ ἀποστηθίζων τὴν προσφώνησιν.)

ΣΚΗΝΗ Δ'

Μαριγώ καὶ ὁ ἄνθεϊς.

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσέρχουμένη μετὰ σπουδῆς καὶ μὴ βλέπουσα κατ' ἀρχὰς τὸν Συμεών.)

Μωρ' τί εἶν' αὐτὴ ἡ Γιαννούλα!... Παναγία μου!... Αὐτὴ δὲν εἶνε γλώσσα, εἶνε μηχανὴ τοῦ ῥαψίματος. Μ' ἔκαμα νά χάσω τόσην ὥραν κακοχρονολάχῃ!... καὶ ἄφησα τὴ σπίτι ἀνοικτὴ! (στρεφουμένη καὶ βλέπουσα τὸν Συμεών.) Μπᾶ! ποῖος εἶνε αὐτός; (πρὸς τὸν Συμεών). Τι ἀγαπάτε, κύριε;

ΣΥΜΕΩΝ (στρεφόμενος).

«ὦ! ἡ οἰκοδέσποινα θὰ εἶνε! (κρίπτει ἐν τάχει τὸ χαρτίον εἰς τὸν κώλπον του, προχωρεῖ εὐσεβῶς, ῥήγει καὶ ἀρχίζει με τόνον ἀπαγγελίας).»

Πολλῶν δεινῶν ἀφορήτων καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἐξανγκασαστῶν με... Πολλῶν ἀφορήτων περιστάσεων... (ληθμονῶν καὶ ἐν ἀμνησίᾳ ἐκλιπαρῶν τὴν ἐπιδιώξιν τοῦ οἴκου σας... ῥήγει) διὰ τὴν βιοποριστικὴν θεραπείαν τῆς καλοκαγαθίας σας... (κατ' ἑαυτὸν) Οὐφ!... τὰ σάστισα!...

ΜΑΡΙΓΩ

Καλέ τί λέγεις;... Τί άλαμπουρόζικα είν' αυτά!... Τί ζητείς, Χριστιανέ μου;

ΣΥΜΕΩΝ (τεταραγμένος)

Έπειδή, βλέπετε, ό δήμαρχος... εξ αίτίας της άνορθογραφίας του πιστοποιητικού... όταν είδα την άγγελίαν σας εις την έφημερίδα...

ΜΑΡΙΓΩ

Ά! εκατάλαβα!... ή άγγελία όπου ζητούμεν ύπηρετήν!... (γελῶσα) Χά!.. Χά!.. Χά!.. Όσοτε θέλεις νά έμβης ύπρότης;

ΣΥΜΕΩΝ (γελῶν μετά ταπεινότητος).

Αϊ, αϊ!... μάλιστα.

ΜΑΡΙΓΩ

Μά ξεύρεις... πρέπει νά επιστρέψης τό απόγευμα... ή άν θέλεις νά περιμένης, διότι ή κυρία είνε έξω.

ΣΥΜΕΩΝ

Ή κυρία;... μά τότε λοιπόν, τότε του λόγου σου είσαι...

ΜΑΡΙΓΩ

Έγώ είμαι ή ύπηρετρια.

ΣΥΜΕΩΝ (άναγκῶν την αξιοπρέπειάν του).

Ά! ή ύπηρετρία!... Χαίρω πολύ!... (Προχωρεί μετ' οικειότητος και τείνει αυτή την χείρα). Μά δέν μου τό έλεγες, αδελφούλα μου, προητέρα κ' επήγε νά μου έλθη έφτά λογίων ταμπλάς!...

ΜΑΡΙΓΩ (γελῶσα).

Χά!.. χά!... Τί παράξενος άνθρωπος είν' αυτός; Και δέν μου λέγεις, πώς ζητείς νά γείνης ύπηρετής; γνωρίζεις από ύπηρεσίαν;

ΣΥΜΕΩΝ (μετά σοβαρότητος).

Άπό ύπηρεσίαν; Έχω δεκατεσσάρων ετών, έννά μηνῶν και είκοσιτριῶν ήμερῶν ύπηρεσίαν.

ΜΑΡΙΓΩ

Μά τώρα τελευταία ήσουν σέ κανένα σπίτι;

ΣΥΜΕΩΝ

Όχι, ήμουν σ' ένν χάνι.

ΜΑΡΙΓΩ

Σε χάνι; Έλα Χριστέ και Παναγιά!... μά δέν μου λέγεις, στο Θεό σου, τί δουλειά κάμνεις;

ΣΥΜΕΩΝ

Τώρα δέν κάμνω κμμία δουλειά. Προητέρα, όπου είχα δουλειά, ήμουν δημοδιδάσκαλος.

ΜΑΡΙΓΩ

Δάσκαλος!... εις τό χάνι;

ΣΥΜΕΩΝ

Όχι, χριστιανή μου, εις τό Άλουποχώρι, του δήμου Παρακμυπλιών... Εις τό χάνι μ' έοριψαν κί άκουτίαι μου... και κί άνορθογραφία του δημάρχου.

ΜΑΡΙΓΩ

Ά, δάσκαλος είσαι τό λοιπόν!... Άμ' έπρεπε νά τό καταλάβω από τας κουταμάριαις όπου έλεγες. Και πώς ονομάζεσαι;

ΣΥΜΕΩΝ

Συμεών Κουρούνης.

ΜΑΡΙΓΩ

Κουρούνης; Χά! χά! (γελῶ) βρε τον Κουρούνη!

ΣΥΜΕΩΝ (Γελῶ επίσης προσπεποιημένως).

Χά! χά!.. (κατ' ιδίαν). Μωρέ πολύ άλλέγρο είνε αυτό τό κορίτσι! (Πρός την Μαριγώ) Και του λόγου σου πώς ονομάζεσαι;

ΜΑΡΙΓΩ

Μαριγώ.

ΣΥΜΕΩΝ

Νά ζήσης, κορίτσι μου. Έτσι που ήρίζεις, τό νοιώθω κ' έγώ πώς δέν ήμουν διά ύπηρετής, αλλά κί περιστάσεις και τά βάσανα μ' έφεραν εις αυτήν την κατάσταση. Μ' έπαυσαν, βλέπεις, από την θέσιν μου, δέν έχω νά συντηρηθώ, ξένος άνθρωπος είμαι...

ΜΑΡΙΓΩ

Και πρέπει νά υποφέρης πολύ, αϊ; (κατ' ιδίαν) τον φουκαρά, τον λυπούμαι!

ΣΥΜΕΩΝ

Μην τά ρωτάς τί έχω υποφέρει! Μά δέν μου λέγεις κ' έσύ, κυρά Μαριγώ, έτσι νά ιδής καλή μοίρα, τίνας είνε αυτό τό σπίτι; ποία είνε τ' αφεντικά;

ΜΑΡΙΓΩ

Άφεντικά πολλά δέν έχει· έδώ κάθεται μόνη μία κυρία χήρα, ή κυρία Γλυκάδη.

ΣΥΜΕΩΝ

Ή κυρία Γλυκάδη... τί όνομα γλυκόζυνο! Και είνε χήρα είπες; έντελώς χήρα;

ΜΑΡΙΓΩ

Τί λόγος είν αυτός; μήπως νομίζεις ότι ή κυρία μου είνε από εκείναις που ξεύρεις;

ΣΥΜΕΩΝ

Όχι, αδελφούλα μου, δέν τό είπα διά κακόν. Άλλά κμμίαν φοράν οι άνδρες των χηράδων βουκολαιάζουν... Έπειτα ένδιαφέρομαι διά τας χήραις, διότι μία χηρεία μ' έφαγε και έμένα, ή χηρεία του Μήτρου Κόλια εις τό πιστοποιητικόν του δημάρχου.

ΜΑΡΙΓΩ

Ή κυρία μου είνε καθώς πρέπει. Έχήρυσεν εξ μηνας ύστερα από τον γάμον της, είνε πλουτία και ζή με τά εισοδήματά της.

ΣΥΜΕΩΝ

Μπά!... και είνε; νέα;

ΜΑΡΙΓΩ

Πολύ νέα και πολύ ώραία.

ΣΥΜΕΩΝ

Και δέν μου λέγεις, έχει πολλά παιδιά;

ΜΑΡΙΓΩ

Μά... αφού σου είπα ότι έχήρυσεν εξ μηνας ύστερα από τον γάμον της, πόσα παιδιά ήθελες νά έχη; Εύτυχός δέν έχει κανένα.

ΣΥΜΕΩΝ

Κρίμα νά μην έχη τίποτε μικρά νά τους παραδίδω Γραμματικήν, Κατήχησιν... Και είνε

πολύ πλουσία, είπες; Είνε και άλλοι ύπνρέρται
εδώ μέσα;

ΜΑΡΙΓΩ

Έχομεν και άμαξάν και μάγειρον, είχαμεν
και καμαριέρην, αλλά μάς έφυγε. Ένα τέτοιον
ηθέλαμεν και έχομεν ανάγκην, επειδή, κατά τά
λόγια τής κυρίας, ίσως κάμωμεν και κανένα τα-
ξειδάκι εις τήν Εύρώπην. Γνωρίζεις τίποτε ξέ-
ναις γλώσσαις του λόγου σου;

ΣΥΜΕΩΝ

Μά... όλίγα λατινικά...

ΜΑΡΙΓΩ

Τί γλώσσα είναι αυτή;... πρώτη φορά όπου
τήν άκούω.

ΣΥΜΕΩΝ

Ώ, είναι λαμπρά γλώσσα... Lingua la-
tina est antiqua...

ΜΑΡΙΓΩ

Τί θα ειπή αυτό;

ΣΥΜΕΩΝ

Θά 'πῆ... θά 'πῆ πώς είσαι ένα πολύ καλό
κορίτσι... Ώστε λοιπόν τήν καλοπερνάτε εδώ
μέσα, αϊ; Άφου έχετε και μάγειρον... Φαντά-
ζομαι τί φαγητά θα σας φτιάξει!... ατζεμ πι-
λάφι!... ιμάμ-μπακλιντί!... μπακαλιάρα για-
χνί!... παντζάρα σκορδαλιά!...

ΜΑΡΙΓΩ (γελάσας)

Αϊ, κάτι καλλίτερα απ' αυτά!... Και του
λόγου σου πώς τήν έπεινούσες αυτές ταις ήμέ-
ραις όπου δεν είχες δουλειά;

ΣΥΜΕΩΝ

Αϊ, όλο κούα φαγητά... κουλούραις, τσι-
λουμοτύρι και τά τσιαούτα... (κατ' ιδίαν). Και
νά τάχαμε και αυτά! (σσημαίνεται).

ΜΑΡΙΓΩ

Τόν καυμένο τον δάσκαλον!... (κατ' ιδίαν)
Τόν βλέπω και μυρίζεται κατά τήν κουζίνα σαν
τό άλογο τό αχούρι μεγάλη πείνα θα τόν κόβη
τόν δυστυχισμένον! (πρός τόν Σημεών). Δεν μου
λέγεις, εκολάτισσες;

ΣΥΜΕΩΝ

Αϊ, δηλαδή... έπήρα κάτι τι... (κατ' ιδίαν).
Και πού νά είξενρε πώς τώρα τρεις ήμέρας ή
κοιλιά μου πικίζει Καραϊσκάκη!

ΜΑΡΙΓΩ

Δεν έρχεσαι μέσα εις τήν κουζίνα νά του δίωσω

ένα μεζέ, νά πιης και μιá στάλα, όσο πού νά
έλθη ή κυρά; Έμπορεί και ν' άργήση.

ΣΥΜΕΩΝ

Μετά χαράς, κόρη μου. (κατ' ιδίαν) Άπό τόν
ούρανόν μου πέφτει αυτό τό μάννα!... (πρός τήν
Μαριγώ) Έσύ έχεις καλή καρδιά και θα περάσω-
μεν καλά μαζί, άν θελήση ή τύχη μου και με
κρατήση ή κυρία σου και γείνω τοισυτοτρόπως
συνάδελφος τής αγαθής κυράς Μαριγούς.

ΜΑΡΙΓΩ

Δεν με λένε Μαριγού, Μαριγώ με λένε.

ΣΥΜΕΩΝ

Ναί, αλλά βλέπεις κλίνεσαι...

ΜΑΡΙΓΩ

Κλείνομαι;... Ποιός σου είπε πώς κλείνομαι;
μήπως είμαι καμμία σχημομοόρα νά κλείνομαι;

ΣΥΜΕΩΝ

Καλό όχι!... Είπα πώς κλίνεσαι κατά τήν
Γραμματικήν είσαι τής τρίτης κλίσεως, ή Μα-
ριγώ, γενική τής Μαριγούς.

ΜΑΡΙΓΩ

Βρε άει νά χαθής με τήν Γραμματικήν σου!..
(κατ' ιδίαν) Τί παλαβός ένθωπος! Μά τόν λυ-
πούμαι τόν κακόμοιρον! (πρός τόν Σημεών) Έλα,
παμε εις τήν κουζίνα!... (έξέρχονται εκ της
πρός τά δεξιά θύρας.)

ΣΚΗΝΗ Ε'

Άνδρέας, (τριακοντούτης περιπολ, κομψός ένδε-
δυμένος, εισερχόμενος βιαστικός και ξεπαρηγμένος διά
της εις τό βήθος θύρας.)

Μέσα νά είναι άρά γε ή κυρία;... Ήλθα νά
της τά ψάλω διά τελευταίαν φοράν και νά μή
ξαναπατήσω πλέον τό πόδι μου... Πά, πά, πά!..
μιá φιλάρεσκη πού σου είναι!.. και τί ήταν εκείνα
πούκαμε γθες με αυτόν τόν ωμορφονεύ τόν Περι-
κλή της!.. Μά δεν έντράπηκε κηόλα η θεότροέλλα!
... Όρίστε τί σου είναι ή γυναίκες!... Ταις αγκα-
πας... λαχταρας... θυσιάζειςαι γε' αυτές!.. κ' έ-
κείναις άμα ιδούν λίγη γαλόνια στρατιωτικής
στολής, θαμπώνονται σαν ταις σιταρήθραις και
πέφτουν επάνω τους!.. και σύ με όλαις σου ταις
θυσίαις τά βρίσκεις μπασ τούνια... δηλαδή σπαθιά!
Αϊ, όχι!.. παίγνιον δεν γίνομαι έγώ! (κραύει τόν
επί της τραπέζης κωδωνίσκον) Μαριγώ!... Αυτόν
τήν φοράν τά πράγματα είναι τελειωτικά!...
(κραύει εκ νέου τόν κωδωνίσκον. Μαριγώ!)
"Επιστα το πέδιλο"

2.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

Παραστάθειά τὸ πρῶτον ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν τὴν 28 Ἀπριλίου 1891

[Συνέχεια ἴδε σελ. 273]

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

Μαριγῶ καὶ ὁ ὄψιθεις

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη μετὰ σπουδῆς)
Μπᾶ!... ὁ κύριος Ἀνδρέας!...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἡ κυρία σου εἶνε μέσα;

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅχι, κύριε Ἀνδρέα, ἐβγήκε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πρὸ πολλῆς ὥρας;

ΜΑΡΙΓΩ

Εἶνε κάμποση ὥρα... εἶπε μάλιστα ὅτι δὲν
εἰξεύρει ἂν θὰ ἐπιστρέψῃ γρήγορα...

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἴδιαν)

Αἶ, βέβαια!... ὕστερα ἀπὸ τὴν χθεσινὴν σα-
νὴν, βλέπετε, ἡ κυρία ἔχει ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ
καὶ τὰ σχόλια τῶν φιλενάδων τῆς. Καὶ δὲν μου
λέγεις; πῶς ἔτο σήμερον τὸ πρῶτ';...

ΜΑΡΙΓΩ

Οὐ, πολὺ φουρκισμένη!... Ἀπὸ χθὲς ἔχει τὰ
νευρά τῆς. Μοῦ εἶπε νὰ ξεσκονίσω τὰ φορέματάτῆς καὶ νὰ μινύσω τῆς πλύστρας; φαίνεται ὅτι
σκοπεύει νὰ κάμῃ κανένα ταξεῖδι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ταξεῖδι!... ἀλήθεια;... Ὡστε λοιπὸν ἡ κυρία
θέλει νὰ διακοπῶσιν ἀμέσως καὶ ἄριστικῶς αἱ
σχέσεις; Πολὺ κκλά!... Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο θέλω.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἴδιαν)

Φωτιά εἶνε καὶ τοῦτος!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δὲν μοῦ λέγεις, σὲ παρακαλῶ, χθὲς ὅπου ἐπέ-
στρεψεν ἀπὸ τὴν συναναστοροφὴν τῆς κυρίας Παρ-
δαλοῦ ἦτο μόνη ἢ τὴν συνώδευε κανεὶς;

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ νομίζω ὅτι κάποιος ἔτο μέσα εἰς τὸ ἀμύ-
ξι... ἐπειδὴ ἐκατέβηκα ἐγὼ καὶ ἀνοιξα τὴν ἐξώ-
πορτα... ξέρετε ὅτι αὐταὶ ταῖς ἡμέραις μᾶς
ἔφυγεν ὁ Φώτης, ὁ καμαριέρης... μοῦ ἐφάνη ὅτι
εἶδα μαζί τῆς ἓνα ἀξιωματικόν.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἀξιωματικόν!... (συμπ. λέγων τὰς χεῖρας μετὰ
θυμοῦ). Αἶ, βέβαια, ὁ κύριος Περικλῆς, ὁ λοχα-

ΣΚΗΝΗ Η'.

Συμεών και ὁ ρηθείς.

γός, πού τῆς ἔκαμνε τόσαις τοιριμόνιαις ἔχθες τὸ βραδύ και μὲ τὸν ἵποσον ἐχόρευσε τόσαις φοραῖς!... Ποῖος ἄλλος θὰ ἦτο; Καὶ συνώδευσε τὴν κυρίαν ἕως τὴν ἐξώπορταν, αἶ; Τί θὰ 'πῆ! Μίαν ἄλλην βραδυὰν ἠμπορεῖ νὰ τὴν συνοδεύσῃ καὶ ὀλίγον παραπάνω! (περιέρχεται μετ' ἀδημοσίας ἐντὸς τοῦ δωματίου). Μπᾶ!... οὔτε στιγμή δὲν πρέπει νὰ χάνω! Μαριγώ!

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅριστε, κύριε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Εἶπες ὅτι δὲν εἰσέρχεις πότε θὰ ἐπιστρέψῃ ἡ κυρία σου;

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ .. τί νὰ σὰς εἰπῶ;...

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἴδιαν, περιεργόμενος ἐντὸς τοῦ δωματίου)

Θὰ τῆς γράψω!... Αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερον... νὰ μὴν ἰδῶ οὔτε τὰ μούτρα τῆς... Νὰ τῆς τὰ γράψω καθαρὰ ξάστερα, ὅπως τῆς χρειάζεται!... (πρὸς τὴν Μαριγώ) Μαριγώ ἔχει πουθενὰ χαρτί, μελάνι, πένα;... Θέλω νὰ γράψω ἓνα γράμμα διὰ τὴν κυρίαν σου.

ΜΑΡΙΓΩ

Μάλιστα, κύριε, ἐδῶ ἔχει ἀπὸ ὅλα (δεικνύει τὴν τράπεζαν). Καθίσατε ἐδῶ, ἂν ἀγαπᾶτε, καὶ γράψετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, πήγαινε καὶ γύρισε μετ' ὀλίγον νὰ σοῦ δώσω τὸ γράμμα. (κάθεται πρὸ τῆς τράπεζης καὶ λαμβάνει τὴν γραφίδα).

ΜΑΡΙΓΩ

Πολὺ καλὰ. (ἀπέρχεται ἐκ δεξιῶν).

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

Ἄνδρας μόνος, γράφων καὶ ἀπαγγέλλον ταυτοχρόνως μίαν πρὸς μίαν τὰ φωνήσις τῆς ἐπιστολῆς τῶν.

«Κυρία

«Ὁ λοχαγὸς κ. Περικλῆς...» Ὅχι!... (σγίρει τὸ φύλλον καὶ λαμβάνει ἄλλο) «Ὁ Περικλῆς κ. λοχαγός...» Ὄψ!... (σγίρει καὶ αὐτὸ καὶ λαμβάνει ἄλλο) «χθές τὴν ἐσπέραν ὅταν ἐγορεύσατε μὲ τὸν κ. Περικλῆν...» (ἀγαπητῶν καὶ σγίρων καὶ αὐτὸ τὸ φύλλον) Μὰ ἐπὶ τέλους τί ἐπαθῆ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μοῦ φύγῃ ἀπὸ τὸ στόμα τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ κρεμανταλά... Τί χρειάζεται ἡ πολυλογία;... δύο λόγια καὶ καλὰ... ἔτσι ἓνα εἶδος παρακίτησος... (γράφει). «Κυρία... Μὴ δυνάμενος ν' ἀνεχθῶ τὴν μέχρις ἀναισχυντικὴς φιλαρέσκειάν σας, υποβάλλω τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν μου... Εὐπειθέστατος... Ὁ μέγρι τοῦδε ἀνόητος.

Ἄνδρας Θεαγένης».

Τώρα ἓνα φάκελλον... (ἐρευνᾷ καὶ εἰσάγει ἓνα φάκελλον εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον τοῦ γράμματος καὶ γράφει τὴν διεύθυνσιν). «Ποῶς τὴν κυρίαν Εὐανθίαν Γλυκάδα. Ἰδίαις χερσίν.»

ΣΥΜΕΩΝ (εἰσέρχεται ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας, καθ' ἣν στιγμήν ὁ Ἄνδρας ἐπιθέτει τὸν ἀπορροφητικὸν κύστην ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ τὴν σφραγίζει. Φαίνεται ἐχθαρισμένος καὶ θωπεύει τὸν στόμαχον.)

Καλὴ ὥρα νᾶχῃ αὐτὸ τὸ θηλαγὸ! Τώρα καὶ τρεῖς μῆνες νὰ μείνω χωρὶς ἐργασίαν, δὲν με μέλει. Ἐπεριθρόμιασα ἐκεῖ μέσα διὰ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα. Μωρὲ φαγητὰ!... μωρὲ βασιλόσπιτο!... (βλέπων τὸν Ἄνδραν). Μπᾶ!... θὰ εἶνε ὁ δικηγόρος ὅπου μοῦ εἶπεν ἡ Μαριγώ...

ΑΝΔΡΕΑΣ (ἀρσὺ ἐσφραγίσαν τὴν ἐπιστολὴν ἐγείρεται). Ἐνὰ πράγμα ὅμως φοβοῦμαι, μήπως ἡ Μαριγώ ἡ ὑποία ἐκατάλαθε τί τρέχει, διότι εἶνε ἐνήμερος εἰς τὰ μυστικὰ μας, τὴν ἀποκρύψῃ.

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἴδιαν).

Μωρὲ νὰ τὸν παρκαλέσω κ' αὐτὸν νὰ 'πῆ δυὸ λόγια... (προχωρῶν δειλῶς πρὸς τὸν Ἄνδραν καὶ ἠψιρῶν τὸν πῆλον εὐσεβίστως). Κύριε!...

ΑΝΔΡΕΑΣ (στρεφόμενος καὶ παρατηρῶν αὐτὸν περιέργως).

Τί θέλεις;

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἴδιαν).

Τὴν προσφώνησιν εἰς ἐνεργεσίαν!... (πρὸς τὸν Ἄνδραν μετὰ στομφώδους ἀπαγγελίας). Πολύδων δεινῶν, ἀφορήτων καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἐξανγκασσῶν με... ἐξανγκασσῶν με... (περιπελοκόμενος καὶ δυνασταγέτων, πρὸς τὸν ἑαυτὸν τὸν κατ' ἴδιαν). Λέγε ντέ! πού τᾶχασες!.. (ἐξακολουθῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπαγγελίας) ἐξανγκασσῶν με πρὸς θεραπείαν ἀλλοτρίαν τῆς καλοκαυχθίας σας...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τί λέγεις;... ποῖος εἶσαι ἐσὺ;

ΣΥΜΕΩΝ

Εἶμαι... υπηρέτης, κύριε... ἦλθα διὰ ὑπηρετίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὑπηρετής εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι;.. Καινούργιος;

ΣΥΜΕΩΝ

Μάλιστα, κύριε... πολὺ καινούργιος... καὶ ἤθελα νὰ σὰς παρκαλέσω νὰ εἰπῆτε...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἄλλη ὥρα... ἄλλη ὥρα, τώρα δὲν ἔχω καιρὸν. (παρατηρῶν τὸ ὄρολόγιόν του, κατ' ἴδιαν). Ἄρῃ τῆς ἐγγραφῆς, τώρα εἶνε περιττὸν νὰ μένω. Πρέπει νὰ τὸ εἶρα ξάφρα αὐτὸ πεσκέσι... (δεικνύει τὴν ἐπιστολήν). Ἀλλὰ πῶς νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν λάβῃ;.. Ἄ, μία ιδέα!... νὰ τὴν δώσω εἰς αὐτὸν τὸν ὑπηρετὴν νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ!... Αὐτὸς δὲν γνωρίζει τίποτε ἀπὸ τὰ διατρέχοντα καὶ θὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελίαν μου, πρὸς τὸν Συμεών. Ἐλα ἐδῶ ἐσὺ.

ΣΥΜΕΩΝ (πλησιῶν)

Ὅριστε, κύριε.

ΑΝΔΡΕΑΣ (ἐγχειρῶν αὐτῶ τὴν ἐπιστολήν).

Πᾶρε αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἔλα ἔλθῃ ἡ κυρία σου νὰ τῆς τὸ δώσῃς ἀμέσως. Ἀκουσε; αὐτῆς

καλὰ νὰ τῆς τὸ δώσης εἰς τὰ χεῖρα της...καὶ νὰ μὴ εἰπῆς τίποτε εἰς τὴν Μαριγῶ, διότι αλλοίμονον εἰς ἐσέ!.. Πάρε καὶ αὐτὸ τὸ τάλληρον. (ἐξέρχεται ἐκ τοῦ βαλαντίου του ἐν χαρτονομίσματι καὶ τὰυτὸ ἐγχρησιζέει).

ΣΥΜΕΩΝ

Μά, κύριε... ἔξορετε...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κάμε ὅπως σοῦ παρήγγειλα...καὶ πρὸ πάντων οὔτε λέξιν εἰς τὴν ὑπηρετίαν...σοῦτ! ἔρχεται...

ΣΥΜΕΩΝ

Μά..αὐτὸ τὸ τάλληρον δικαί εἶνε ... διὰ γραμματοκόσημον ;..

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αὐτὸ εἶνε διὰ τὸν κόπον σου.

ΣΚΗΝΗ Θ'

Μαριγῶ καὶ οἱ ἠυθέντες.

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη).

Κύριε Ἀνδρέα, ἐγράψατε τὸ γράμμα; ποῦ εἶνε;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τὸ ἔγραψα, ἀλλὰ...θέλω κάτι νὰ προσθέσω ἀκόμη, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχω καιρὸν, θὰ τὸ τελειώσω εἰς τὴ σπιτί καὶ θὰ τὸ στείλω ταχυδρομικῶς.

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅπως ἀγαπάτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ (προχωρῶν πρὸς τὴν θύραν καὶ κρυφῶς πρὸς τὸν Συμεῶν, ἐνῶ διεγχεῖται ἐγγύθεν αὐτοῦ).

Κύτταξε καλὰ! ὅπως σοῦ εἶπα, εἰς τὰ χεῖρα της...καὶ οὔτε λέξιν εἰς τὴν ὑπηρετίαν! (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Ι'

Μαριγῶ καὶ Συμεῶν.

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἴδιαν).

Αὐτὸ πάλιν εἶνε ἀπὸ τ' ἔγραφα!.. δηλαδὴ ὄχι ἀπὸ τ' ἔγραφα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ γραμμένα... καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ γραμμένα μὲ ἀνορθογραφίας...ὄριστε (κετταίωσιν κρυφῶς τὴν ἐπιγραφὴν πρὸ τοῦ φακέλλου). Εἰς τὴν Εὐαθίαν ἐπάνω ἔχει δασεῖαν. Φαίνεται ὅτι καὶ οἱ δικηγόροι ὅπως καὶ οἱ δῆμαρχοι τρέφουν ἄσπονδον ἔχθραν πρὸς τὴν Γραμματικὴν.

ΜΑΡΙΓΩ (πλησιάζουσα πρὸς τὴν τραπεζίαν)

Πῶ! πῶ!.. ἔνω κάτω τὰ ἔκαμε ἐδῶ πέρα!..

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἴδιαν)

Μὰ δὲν εἴσθε ὁ εὐλογημένος ἄλλον γραμματοκομιστήν; Πάει νὰ δώσω γράμμακτα ἐγὼ εἰς τὴν κυρίαν, ὅπου δὲν εἶδα ἀκόμη οὔτε τὰ μούτρα της;

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἴδιαν τακτοποιῶσα τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης χαρτί).

Θὰ τὸ τελειώσῃ, λέγει, σπιτί του τὸ γράμμα!.. Τί διάβολο! τόση ὥρα δὲν εἶχε καιρὸν νὰ τὸ γράψῃ ἐδῶ;..

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἴδιαν, σκεπτόμενος καὶ παρατηρῶν τὴν ἐπιτολήν).

Καὶ μήπως ξεύρω καὶ τί γράμμα εἶνε; ἂν εἶνε εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον;.. Εὐμνοσο πρᾶγμα

διὰ τὸ καλῶς ἐκόπιασε; νὰ τῆς δώσω καρμῖαν εἰδήσει ψυχρὴ καὶ ἀνάποδη, νὰ μὲ πάσῃ διὰ γρουσουζίνην καὶ νὰ μὲ διώξῃ μὲ τὸ τσόκαρο!.. (πρὸς τὴν Μαριγῶ). Μωρὲ δὲν μου λέγεις στὸ Θεό σου, Μαριγῶ, τί πρᾶγμα εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος ὅπου ἦτον ἐδῶ;

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ δὲν σοῦ εἶπα;... εἶνε ὁ δικηγόρος τῆς κυρίας.

ΣΥΜΕΩΝ

Ναί, ἀλλὰ ἤθελα νὰ μάθω ἂν ἔχη πολλὰς σχέσεις μὲ τὴν κυρίαν.

ΜΑΡΙΓΩ

Βεβαίως ἔχει σχέσεις.

ΣΥΜΕΩΝ

Δικηγορικῶς;

ΜΑΡΙΓΩ (μυθιστά).

Αἶ... καὶ κάτι περισσότερον.

ΣΥΜΕΩΝ

Δηλαδὴ τί περισσότερον;

ΜΑΡΙΓΩ

Νά... πῶς νὰ σοῦ πῶ;... ὁ κύριος δικηγόρος ἤμπορεῖ καὶ νὰ γείνη σύζυγος τῆς κυρίας Εὐαθίας... ἐὰν δὲν μεσολαβῆσῃ τίποτε ἄλλο.

ΣΥΜΕΩΝ

*Α ἔτσι;... ἐὰν δὲν μεσολαβῆσῃ... (κατ' ἴδιαν) Μὰ μοῦ φαίνεται πῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀρχίζω νὰ μεσολαβῶ ἐγὼ! Τί εἶδου; γράμμα εἶνε αὐτὸ ὅπου τῆς γράφεις; (στυφορροῦμενος βαθμυθῶν.)

*Ἐτσι λοιπόν, ὁ κύριος δικηγόρος, τὸ ὑπακείμενον, ἐδιάλεξε ἐμὲ ὡς συνδετικὸν διὰ τὸν κατηγορούμενον, (κλείει τὸν ἑνα ὀφθαλμὸν καὶ δείκνυει διὰ τῆς χειρὸς τὰ δομάτια τῆς κυρίας Εὐαθίας). Γι' αὐτὸ μοῦ ἔδωσε καὶ τὰ μαρτυρικά! (Ἐξίγει κρυφῶς καὶ κτυπᾷ τὸ τάλληρον).

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἴδιαν)

Τί μουρμουρίζει αὐτός;

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἴδιαν)

*Ὅριστε μὰς! νὰ καταντήσω ἐγὼ ὕστερα ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἐννέα μηνῶν καὶ εἰκοσιτριῶν ἡμερῶν ὑπηρεσίαν, ἐγὼ ὁ ὅποιος ἐδίδασκα καὶ τὴν Κατήχησιν, νὰ μὲ ἐκλάβουν διὰ... διὰ... (σφραγίζει τὸ στήμα του). Ἄπὸ τὸ Θεὸ νὰ τῶν ἔρῃς μωρὲ δῆμαρχε! (τραβᾷ τὰ μαλλιά του).

ΜΑΡΙΓΩ

Τί ἔπαθες, καλέ;

ΣΥΜΕΩΝ

*Α! τίποτε· μὴ ἄσχημος ἰδέα ἐκαυφώθηκε εἰς τὸ κεφάλι μου καὶ προσπαθῶ νὰ τὴν ξεριζώσω. Τέλος πάντων αὐτὴ ἡ κυρία σου θὰ ἔλθῃ;

ΜΑΡΙΓΩ (ἀκρωφμένη)

*Ἀκούω βήματα εἰς τὴν σκάλα... (βλεπῶν πρὸς τὴν εἰς τὰ βάθος θύραν) νὰ!... αὐτὴ εἶνε!

ΣΥΜΕΩΝ

Δόξα σοι ὁ Θεός!

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

Εὐανθία καὶ οἱ θυθέντες.

ΕΥΑΝΘΙΑ *(Εἰσερχομένη ἀνήσυχος, δόσθημος καὶ ἐξάγουσα μετὰ νευρικῆς ταραχῆς τὰ χειρόκτιττα της, ἅτινα ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης.)*
Μαριγώ!...

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅριστε, κυρία!

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἦλθε κανεῖς νὰ μὲ ζήτησῃ;

ΜΑΡΙΓΩ

Ἦλθε τοῦ λόγου του *(δεικνύουσα τὸν Συμεῶν)*
διὰ ὑπηρετίας...

ΕΥΑΝΘΙΑ *μετ' ἀδιαφορίας βλέπουσα ἐν βλεμμαίᾳ ἐπὶ τοῦ Συμεῶν.*

Ἄ, διὰ ὑπηρετίας!... καλὰ...

ΣΥΜΕΩΝ

Κυρία!... *(ἑποκλίνεται εὐσεβίστως καὶ ἀγγίζει μετὰ τὸν στήθη τὸν)*. Πολλῶν δεινῶν, ἀφορήτων καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἐξαναγκασθῶν με...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Καλέ...καλέ!...δὲν ἔχω καιρὸν τώρα. Πήγαινε μέσα...Μαριγώ!...δεῖξέ μου νὰ ὑπάγῃ μέσα...

ΣΥΜΕΩΝ *ἀπομακρυνόμενος κατ' ἴδιαν*

Πολὺ φουριόζα εἶνε καὶ τούτῃ!... Ἄχ! μωρὲ γιατί νὰ σηκώσῃ ὁ Θεὸς ἐκεῖνη τὴ μακαρίτισσα τὴ γυναῖκα τοῦ Μήτρου Κόλια, διὰ νὰ εὐρεθῶ εἰς αὐτὰ τὰ βάσανα!

ΜΑΡΙΓΩ *συναδυναίσα τὸν Συμεῶν μίγχι τῆς πρῆς τὰ δεξιὰ θύρας.*

Πήγαινε ἐκεῖ μέσα καὶ περιμένε.

ΣΥΜΕΩΝ *κρυφίως πρὸς τὴν Μαριγώ.*

Πές της κ' ἐσὺ δύο λόγια, νὰ χαρῆς τὰ μάτια σου!

ΜΑΡΙΓΩ *πρὸς τὸν Συμεῶν*

Ἐννοια σου! *(ἐπιστρέφει πηλασίον τῆς κυρίας Εὐανθίας).*

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'

Εὐανθία καὶ Μαριγώ

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τί ἄνθρωπος εἶν' αὐτός;

ΜΑΡΙΓΩ

Καλὸς ἄνθρωπος φαίνεται ὁ κακομοῖρος, μὰ παράξενος κομμάκι... ἕτο δάσκαλος σ' ἓνα χωριό.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν ἦλθε κανένας ἄλλος;

ΜΑΡΙΓΩ

Βέβαια, ἦλθε καὶ ὁ κύριος Ἄνδρέας.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μπᾶ!...καὶ δὲν μοῦ τὸ λέγεις τόση ὥρα, ξεμυαλισμένη;...

ΜΑΡΙΓΩ

Μά...ἀπὸ σὰς ὠμιλοῦσε αὐτός!...

ΕΥΑΝΘΙΑ *Μετὰ πικρῶν ἰνδασμῶν*

Καὶ δὲν μοῦ λέγεις πῶς ἦτον ὁ κύριος Ἄνδρέας; τί σοῦ εἶπε;

ΜΑΡΙΓΩ

Ἐρμηνόπουν πολὺ θυμωμένος... Μ' ἐρύτησε

γιὰ τὴν εὐγενεῖα σας πῶς εἶσθε ἀπὸ τὰ χθές ... ἔπειτα ἐκάθησε καὶ σὰς ἔγραψε.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Καὶ τὸ γράμμα;... ποῦ εἶνε τὸ γράμμα;... δόσε μοῦ το!

ΜΑΡΙΓΩ

Δὲν μοῦ τὸ ἔδωσε... μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε κᾶτι νὰ προσθέσῃ καὶ θὰ σας τὸ στείλῃ ταχυδρομικῶς.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πολὺ καλὰ... ἴσως τὴν στείλῃ μάλιστα ἐπὶ συστάσει, διὰ νὰ εἶνε σίγουρος ὁ φίλος ὅτι θὰ τὴν λάβω. *(περιήρηται ἐν ταραχῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.)*
Μαριγώ! ἤρχισες νὰ ξεσκονίζῃς τὰ φορέματα καθὼς σοῦ παρήγγειλα;

ΜΑΡΙΓΩ

Ἄρχισα, κυρία, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτός....

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πήγαινε ἀμέσως... καὶ νὰ εἶνε ἑτοιμα αὐριον τὸ πρωί. *(Ἡ Μαριγώ μορφαίνει κρυφίως καὶ ἐξέρχεται.)* Ἐπειτα τὸ τέλος

3.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

Παραστάθεισα τὸ πρῶτον ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν τὴν 28 Ἀπριλίου 1891

[Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 292]

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

Εὐανθία μόνη.

Εἶχε μούτρα νὰ ἔλθῃ κηλόα ὁ κύριος Ἀνδρέας;!.. Ἐχει καὶ τὴν ἀναίδειαν νὰ μὲν γράψῃ!... Καὶ τί νὰ μὲν γράψῃ τάχα;... Αἶ, καὶ τί ἄλλο βέβαια, παρὰ παράπονα... βουσιᾶς... Μὰ θὰ τοῦ γράψω κ' ἐγώ!.. Ναί!... καὶ τώρα μάλιστα, νὰ λάβῃ προτιήτερα αὐτὸς τὸ δικό μου γράμμα!... Στάσου νὰ σε διορθώσω ἐγώ, κύριε Ἀνδρέα!... *(κἀθίπτει πρὸ τῆς τραπέζης καὶ ἀρτίζει τὴν γράψαν ἀπαγγέλλουσα τὰς γραφαίς.)*

«Κύριε,

ἔμαθα ὅτι ἦλθετε εἰς τὴν κατοικίαν μου καὶ ἐθαύμασα διὰ τὸ θάρρος σας. Ἦ μόνη ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν εἶχα νὰ σας δώσω προφορικῶς καὶ τὴν ὁποίαν σας δίδω τώρα ἐγγράφως, εἶνε ὅτι ἡ πράξις σας ἦτο πρῶστυχος καὶ βάνκυσος. Χαίρετε διὰ παντός.

Εὐανθία Γλυκάδη.

(εἰσάγει τὴν ἐπιστολὴν ἐντὸς φακέλλου καὶ γράφει τὴν ἐπιγραφήν): «Πρὸς τὸν κύριον Ἀνδρέαν Θεα-

γένην, δικηγόρον, ὁδὸς Σολωμοῦ ἀριθ. 204. Ἐπει-
γον». Πρέπει νὰ τοῦ τὸ στείλω ἀμέσως *(κροαίει
τὸν κωδωνίσκον)* Μαριγώ!... Κρίμα ὅπου ἔστει-
λαν τὸν ἀμαξάν μου εἰς τῆς κυρίας Παρδαλοῦ...

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

Μαριγώ καὶ ἡ ὑπαιθεῖσα

ΜΑΡΙΓΩ *(εἰσαγγεμένη)*

Μ' ἐφωνάζετε, κυρία;

Εὐανθία

Ναί... μέσα εἶνε ὁ Νικόλας ὁ μάγειρος;

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅχι, κυρία! ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀγοράν.

Εὐανθία *(κατ' ἰδίαν)*

Με ποῖον νὰ τὸ στείλω... Ἄ! *(πρὸς τὴν Μα-
ριγώ):* Στείλέ μου αὐτὸν ὅπου ἦλθε διὰ ὑπηρετίας.

ΜΑΡΙΓΩ

Ἀμέσως!

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'.

Εὐανθία μόνη

(Εγχειρομένη καὶ κρατοῦσα τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ χεῖρας)
Τί θὰ 'πῆ ἄμα θὰ λάβῃ αὐτό!... Τὸν ἔξερῶ...

θά γείνη έξω φρενῶν... Μά ἴσα ἴσα αὐτὸ θέλω
κ' ἐγώ, νά τόν τσιγκρίσω τόν κύριον ἀγαπητι-
κὸν τῆς κυρίας Μαυροικίου!

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ'**Συμεὼν καὶ ἡ ὀφθειά**

ΣΥΜΕΩΝ (εἰσερχόμενος ἐκ δεξιῶν ἀνὸν σατίου)

Ὅριστε κυρία!... (παρρησιάζων τὴν εἰς χεῖρας
τῆς Εὐαρθίας ἐπιστολήν, κατ' ἰδίαν). Ἄλλο
γράμμα βλέπω!... Μωρ' ἐδῶ μέσα εἶνε ταχυδρο-
μικὸν γραφεῖον!

ΕΥΑΡΘΙΑ

Ἐλα ἐδῶ..., εἶσαι πολὺν κειρὸν εἰς τὰς Ἀθήνας;

ΣΥΜΕΩΝ

Εἶμαι τρεῖς μῆνας.

ΕΥΑΡΘΙΑ

Ὡστε ξεύρεις τοὺς δρόμους;...

ΣΥΜΕΩΝ

Πῶς!... ξεύρω τὸ Μοναστηράκι... τὸ Τζαμί...
τὰ Γούφτικα... τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας...

ΕΥΑΡΘΙΑ

Πάρε αὐτὸ τὸ γράμμα νά τὸ δώσης ἀμέσως
εἰς τὸν δικηγόρον κύριον Ἀνδρέαν Θεαγένην.

ΣΥΜΕΩΝ

Αὐτὸν ὁποῦ ἦτον ἐδῶ πρὸ ὀλίγου;... (ἀμφιβάλλει
τὴν ἐπιστολήν ἀνοργηνομένης).

ΕΥΑΡΘΙΑ

Τὸν γνωρίζεις;...

ΣΥΜΕΩΝ

Ναί... ἀλλοδῆ...!

ΕΥΑΡΘΙΑ

Ἐχει ἐπάνω τὴν διεύθυνσιν ὁποῦ κάθεται...
εἶνε ἀνάγκη νά τὸ λάβῃ ἀμέσως... Στάσου!...
νά!... (ἐξέρχεται ἐκ τοῦ γυμνασίου τῆς καὶ δίδει
αὐτῷ ἐν χαρτοκόμην). Πάρε κ' ἕνα τῆλῆρον νά
πιάσῃς ἀμὰξί, διὰ νά ὑπάγῃς ταχύτερα.

ΣΥΜΕΩΝ

Μά, κυρία... (δισταῶν).

ΕΥΑΡΘΙΑ

Πήγαινε!... μὴν ἀργοπορῆς οὔτε στιγμὴν.
Ἀκόμη εἶς' ἐδῶ;

ΣΥΜΕΩΝ

Μά, κυρία... ἤθελα νά σὰς εἶπω...

ΕΥΑΡΘΙΑ

Μοῦ λέγεις ἀργότερα... πήγαινε τώρα ἀμέσως
ἐκεῖ ὁποῦ σοῦ εἶπα... ὁδὸς Σολωμοῦ ἀριθ. 204.
'Ἡ Εὐαρθία ἐξέρχεται διὰ τῆς ἐξ ἀριστερῶν θύ-
ρας' ὁ Συμεὼν παραρτῶν δισταῶν πρὸς τὴν θύραν
τοῦ γυμνασίου καὶ παραμένει ἐκεῖ).

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'**Συμεὼν μόνος**

Ἐτελείωσε!... ἐπῆρα πλέον τὸ δίπλωμα τοῦ
παραγγελοδόχου!... Πάρε αὐτὸ τὸ γράμμα, ὁ
ἕνας ἀπ' ἐδῶ, νά τὸ δώσῃς εἰς τὴν κυρίαν! Πάρε
αὐτὸ τὸ γράμμα, ἡ ἄλλη ἀπ' ἐκεῖ, νά τὸ δώσῃς
εἰς τὸν κύριον!... Καὶ δὸς του μπαξίσις!... Μά δὲν
μοῦ λέγετε, στὸ Θεό σας, διὰ ποῖον μ' ἐπῆρατε;
(κτυπῶν τὴν ἐπιγραφήν τῆς ἐπιστολῆς) Κ' ἔχει
καὶ μία ἀνορθογραφία καὶ αὐτὴ κακοχρονολογία!

Τὸ ὁδὸς τὸ ἔχει μὲ ψιλὴ... τὰ πνεύματα εἶνε ἀνα-
κατωμένα σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι!... συμμαθηταὶ τοῦ
δημάρχου θά ἦσαν καὶ οἱ δύο τους!... (μὲ παρά-
πορον καὶ ἀγανάκτησιν) Ἴδου ὁποῦ ἕστερα ἀπὸ
δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἐννέα μῆνῶν καὶ εικοσιτοριῶν
ἡμερῶν ὑπηρεσίαν εὔρηκα σήμερον προαγωγὴν!...
Ὡ ποῦ ν' ἀνοιξῇ ἡ γῆ καὶ νά καταπῆν τὸν δι-
δάσκαλον τῆς ὀρθογραφίας τοῦ δημάρχου Παρα-
καμπυλιῶν! (κρούπτει τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸ θυλά-
κιόν του).

ΣΚΗΝΗ ΙΗ'**Μαριγῶ καὶ ὁ ὀφθειά.**

ΜΑΡΙΓῶ (εἰσερχομένη κατ' ἰδίαν).

"Ὅλο φούρα εἶνε ἡ κυρία μου καὶ πολὺ λυ-
πημένη. (βλέπονσα αἴφνης τὸν Συμεὼν). Μπά!...
ἐδῶ εἶσαι σύ; αἶ τί σε ἤθελε ἡ κυρία;

ΣΥΜΕΩΝ

Με ἤθελε γιὰ κἄτι πράγματα, ὁποῦ ἐγὼ δὲν
τὰ γουστᾶρω διόλου.

ΜΑΡΙΓῶ

Τί!... τί!... τ' εἶν' αὐτὰ ὁποῦ λές;

ΣΥΜΕΩΝ

Δὲν μοῦ λές στὸ Θεό σου, δαιμονισμένοι εἶν'
αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ εἶν' ἐδῶ μέσα; Γιὰ γουμ-
ματοκομιστῆς ἦλθα ἐδῶ πέρα ἐγώ;

ΜΑΡΙΓῶ (μετ' ἀπορίας)

Δὲν σε καταλαβαίνω τί λές.

ΣΥΜΕΩΝ

Τώρα σε κάμνω καὶ καταλαβαίνεις. (πραγω-
ρεῖ μὲ ἐμφαντικὸν ἦθος καὶ τὴν ἠρτᾶει ἐκ τῆς
ρεϊφός.) Ἄκουσ' ἐδῶ!... Παρ' αὐτὸ τὸ γράμμα
νά τὸ δώσῃς εἰς τὴν κυρίαν σου... (ἐξέρχεται καὶ
ἐγγιφίσει αὐτῇ τὴν μίαν ἐπιστολήν)... εἶνε ἐκ μέ-
ρους τοῦ δικηγόρου, τοῦ κυρίου Ἀνδρέα... Πάρε
καὶ αὐτὸ τὸ τῆλῆρον διὰ τὸν κόπον σου... (δίδει
αὐτῇ καὶ ἐν τῆλῆρον) Καὶ προσοχὴ νά μὴ τὸ
μάθῃ ἡ Μαριγῶ διόλου...

ΜΑΡΙΓῶ (ἐκπλησσομένη)

Μπά!... ἐσὲ λοιπὸν τοῦ ἐδῶκε τὸ γράμμα ὁ
κύριος Ἀνδρέας!... καὶ κρυφὰ ἀπὸ ἐμεῖ!... μωρὲ
τὸ μουσαφίρη!

ΣΥΜΕΩΝ (ἐξέρχεται καὶ ἐγγιφίσει πρὸς αὐτὴν καὶ
τὴν ἕτερον ἐπιστολήν).

Πάρε τώρα καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλο γράμμα τῆς
κυρίας... καὶ νά τὸ δώσῃς εἰς τὸν κύριον Ἀνδρέαν.
(ἐγγιφίσει αὐτῇ καὶ τὸ ἕτερον τῆλῆρον). Νά κ'
αὐτὸ τὸ τῆλῆρον διὰ νά πάρῃς ἀμὰξί, τραμβὰν,
νεκροφόρα, ὅ,τι θέλεις...

ΜΑΡΙΓῶ

Ὡστε λοιπὸν τοῦ ἔγραψε καὶ ἡ κυρία μου!...

ΣΥΜΕΩΝ

Καὶ τώρα ὁ ταχυδρομικὸς σάκος ἔδειξαι...
ἡ διανομὴ ἐτελείωσε!... Συχωρατὲ με καὶ ὁ Θεός
συχωρεσ' σὰς. (κινεῖται ὡς ἐξέλιθη).

ΜΑΡΙΓῶ (ἀναγογγίζουσα αὐτῶν)

Στάσου δά!... γιατί φεύγεις;

ΣΥΜΕΩΝ

Μωρ' ἄφρσέ με, χριστιανή μου!... ἄφρσέ με

νά πάω εις τὴν κακομοιριά μου!... Ἐστοχασθήκατε πῶς, γιὰ τὴν ἕνα; ἄνθρωπος εὐρέθηκε μιὰ φορὰ σὲ δυστυχία, ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀνορθογραφίας, εἶνε ἱκανὸς νὰ χωθῆ μέσα σὲ τέτοια ἀνώμαλα ῥήματα;... (προχωρεῖ καὶ πάτερ ὅπως ἐξέλιθη, ἀπαλλασσόμενος τῶν χειρῶν της).

ΜΑΡΙΓΩ

Στάσου, καὶ μὲν... μὴν εἶσαι τόσο γρουσουζης καὶ δὲν τῶκαμε κανεὶς μὲ τέτοιον σκοπὸ!..

ΣΥΜΕΩΝ

Ξεφόρτωνέ με, ἀδελφέ!... Ξορκισμένοι νᾶσθε ὅλοι μὲ τὸν ἀπήγανον!... Καλλίτερα νὰ μὲ τρώει ἢ κατσαρίδες ἐκεῖ κάτω στὸ Χάνι, παρὰ νὰ μείνω καὶ νὰ σᾶς κάνω τὸν διαγγελέα!... (ἐξέρχεται μετὰ θυμοῦ διὰ τῆς εἰς τὸ βᾶθος θύρας).

ΣΚΗΝΗ ΙΘ'.

Μαριγῶ μόνυ.

(Κραίνοσα ἀπὸ τῆς θύρας). Κύρ Συμεών!... κύρ Συμεών!... Πάει... ἔφυγε!.. τί θεοπάλαθος!.. Μὰ νὰ σοῦ πῶ, εἶχε καὶ λίγο δίκην ὁ φουκαράς, νὰ βρεθῆ μέσα σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ ταβατοῦρι!... (κτυπῶσα τὰς εἰς τὰς χεῖρας της ἐπιστολίαις). Καὶ τῶρα τί νὰ τὰ κάμω αὐτὰ; Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἕς τὰ ξεχωρίσω... φωτιά τὸ ἕνα, φωτιά τὸ ἄλλο, ἂν σμιῶν, μποροῦν ν' ἀνάψουν καὶ νὰ κορώσουν. (Τοποθετεῖ χωριστὰ ἕκαστον εἰς τὰ δύο θυλάκια τῆς ποδιᾶς της). Νὰ τὰ δώσω;... (συνλογίζεται) Ἢ ἀσκεφθῶ! ἄφησε νὰ ἰδῶ πῶς θὰ πάνε τὰ πράγματα... Νὰ μὴ ξεχάσω δὲ πῶς ἡ κυρά μου μοῦ ὑποσχέθηκε νὰ μοῦ χαρίσῃ ἕνα μικρὸ ποσὸν διὰ τὴν ποικίλα μου τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της μὲ τὸν κύριον Ἀνδρέαν!... Τόσον καὶ τόσον δὲν ἔχω καμμίαν εὐθύνην, ἀφοῦ δὲν μοῦ τὰ ἔδωσαν ἐμέ...

ΣΚΗΝΗ Κ'.

Ἀνδρέας καὶ ἡ ἑυθεΐα.

ΑΝΔΡΕΑΣ (εἰσερχόμενος μετ' ἀνησυχίας καὶ ἀστοχίας).

Μαριγῶ!..

ΜΑΡΙΓΩ

Μπὰ!.. ὁ κύριος Ἀνδρέας! (κατ' ἰδίαν) ἄρχισε νὰ τριγυρίζῃ ὁ φίλος!..

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἦλθεν ἡ κυρία σου;

ΜΑΡΙΓΩ

Μάλιστα, εἶνε εἰς τὸ δωμάτιόν της.

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετὰ πολλῶν ἐνδιαφερόντων).

Καὶ δὲν μοῦ λέγεις, πῶς εἶνε, αἰ;... σοῦ ἐφάνη λυπημένη;.. δυσχερῆστημένη;

ΜΑΡΙΓΩ

Λυπημένη λέει!.. σοῦ κάνει πονόκαρδο!.. Μοῦ ἐφάνηκε μάλιστα ἐδῶ καὶ λίγη ὥρα πῶς τὴν εἶδα νὰ κλαίῃ εἰς τὸ δωμάτιόν της...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἔτσι αἰ;.. νὰ κλαίῃ;... (ποιεῖ μορμασμὸν διαταρακτικῆς. Ξηροβήχει καὶ περιφέρεται ἐπὶ τῆς σκηρῆς). Μαριγῶ!.. πήγαινε νὰ τῆς εἰπῆς παρακαλῶς ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ τὴν ἰδῶ μιὰ στιγμὴ... δὴσ λόγια, πῆς της, ἔχω νὰ τῆς εἰπῶ μοναχά...

ΜΑΡΙΓΩ

Ἀμέσως (κατ' ἰδίαν ἐρῶ ἀπέργεται). Αὐτὸς τὰ ἔροιξε τ' ἄρματα. Νὰ ἰδοῦμε καὶ ἡ ἄλλη τῶρα. (ἐξέρχεται ἐξ ἀριστερῶν).

Ἀνδρέας μόνος.

Ἐκλαιε λοιπὸν, αἰ;... θὰ ἔλαβε τὸ γράμμα μου χωρὶς ἄλλο!.. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἦτο κομμάτια τραχύ.. πολὺ τραχύ!.. Νὰ τὴν εἰπῶ ἀνάσχυτον!.. τί διάβολο πολὺ ἦτον!.. Ἀλλὰ πάλιν... ποῖος τῆς εἶπε νὰ κάμῃ ἐκεῖνα ὅπου ἔκαμε;.. Μπὰ!.. τῆς ἤξιζε.. Ναι!.. τῆς ἤξιζε..

ΣΚΗΝΗ ΚΑ'.

Εὐανθία καὶ ὁ ἑυθεΐς

ΕΥΑΝΘΙΑ (εἰσερχομένη κατ' ἰδίαν).

Θὰ ἔλαβε τὸ γράμμα μου καὶ θὰ τὸν ἔκαψε!... ἦτο ἀληθῶς πολὺ ὑβριστικόν, μὰ ποῖος τοῦ πταίει!... (πρὸς τὸν Ἀνδρέαν) Κύριε...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κυρία...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τί μὲ θέλετε ὅπου μ' ἐζητήσατε;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τί σᾶς θέλω;... τίποτε.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τότε ἦτο πολὺ περιττὸν νὰ ἔλθετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, κυρία, δὲν ἦτο διόλου περιττὸν!... Ἦλθα νὰ μάθω εἰδήσεις περὶ τοῦ κυρίου Περικλη... τοῦ φίλου σας κυρίου Περικλη (τονίζων εἰρωνικῶς τὰς λέξεις).

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ὅχι, ἀδελφέ!... ξεφορτώσου με, σὲ παρακαλῶ!... Τί μὲ σκοτίζεις ἀπὸ τὰ χθῆς μὲ τὸν Περικλη καὶ μὲ τὸν Φασουλῆ;... Ἐπὶ τέλους μάθε, κύριε, ὅτι ὁ Περικλη εἶνε ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς Χαριολείας, τῆς πρώτης μου ἐξαδέλης.

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετ' ἐκπλήξεως).

Μπὰ! ἀλήθεια;... Σοῦ ἀρκεῖσαι, Εὐανθία, ὅτι δὲν τὸ ἤξευρα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα... Ἄν τὸ ἐγνώριζα, βεβαίως δὲν θὰ σοῦ ἀπέτεινα τὴν ἀπρεπὴ ἐκείνην λέξιν.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν εἰξέρω ποῖαν λέξιν ἐννοεῖς... ἀλλὰ βεβαίως ἡ χθεσινὴ διαγωγή σας, κύριε, ἦτο πολὺ ἀπρεπής.

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν).

Δὲν θὰ ἔλαβε λοιπὸν τὸ γράμμα μου!... (πρὸς τὴν Εὐανθίαν) Τὸ ἁμολογῶ, ἀλλὰ πρέπει καὶ σύ, Εὐανθία, νὰ ἁμολογήσῃς ὅτι ἦτο παραπολύ τολμηρὸν νὰ σὲ συνοδεύσῃ αὐτὸς ὁ κύριος μέχρι τῆς κατοικίας σου...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ποῖος νὰ μὲ συνοδεύσῃ;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὁ Περικλης.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἔχετε πολὺ ἐσφακμένους πληροφόρους.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πῶς! ἀρνείσαι ὅτι σὲ συνόδευσεν ἐντὸς τῆς ἀμάξης σου ἕνας ἀξιωματικός;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι διόλου· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀξιωματικός ἦτο ὁ θεὸς μου, ὁ ταγματάρχης.

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετ' ἐκπλήξεως ἐκπλήξεως)

Μπᾶ!...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μάλιστα, ὁ ταγματάρχης κήρυξ Στέφος, ὁ ὁποῖος ἦλθε προχθὲς ἀπὸ τῆν Ἄρταν.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αἶ!... μὰ τότε λοιπὸν εἶμαι ἀξιωματικός... εἶμαι ἀνόητος!... (κατ' ἰδίαν). ὦ! θὰ εἶδα κἄτι τι νὰ ἠμποροῦσα νὰ πάρω ὀπίσω τὴ γράμμα μου... Ὅπως δὴποτε ὅμως, Εὐανθία, καὶ ἂν παρεφέρθην, σὺ δὲν ἔπρεπε ποσῶς ν' ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς ἀγάπης μου.

ΕΥΑΝΘΙΑ (μετὰ πείσματος)

ὦ! τὴν ἀγάπην σας, παρακαλῶ νὰ τὴν κρατήσετε... καὶ νὰ τὴν ἀφιερῶσθε ὁλόκληρον εἰς τὴν κυρίαν Μαυρικίου...

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετ' ἐκπλήξεως)

Εἰς ποίαν; εἰς τὴν κυρίαν Μαυρικίου;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μάλιστα, εἰς αὐτήν, ἡ ὁποία σας περιμένει ἀνυπομόνως εἰς τὰς συνεντεύξεις σας!

ΑΝΔΡΕΑΣ (γελῶν)

Μήπως μοῦ ἔπρεπε ἐδῶ τὴ γράμμα της, ὅπου ἐζητοῦσα ἀπὸ τὰ χθές;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἐδῶ μάλιστα καὶ ἀπ' αὐτὸ ἔμαθα τὰ ἐρωτικά σας κατορθώματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τὰ ἐρωτικά μου κατορθώματα!... (γελῶν) Χά!... χά!... χά!... Μὰ αὐτὴ ἡ κυρία Μαυρικίου εἶνε μία γοργὰ ἐβδόμηντα πέντε χρονῶν, ἡ ὁποία ἔχει μίαν δίκην, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ὑπερασπίζομαι δωρεάν!...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πῶς!... (μετ' ἐκπλήξεως) Ἀλήθεια;...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κάθηται εἰς τὴν Πλάκα... ὁδὸς Ἀδριανού... ἠμπορεῖς νὰ πληροφορηθῆς ὅποτε θέλεις...

ΕΥΑΝΘΙΑ (συγκινημένη)

Αἶ! μὰ τότε λοιπὸν... ὁμολογῶ ὅτι ἔσφαλα... καὶ ἂν καμμία φοῶσις πολὺ βαρεῖα καὶ προσβλητική μου διέφυγεν ἐπάνω εἰς τὴν ἐξέψιν μου... σὺ ζητῶ συγγνώμην.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, Εὐανθία, ὄχι καμμία φοῶσις προσβλητική δὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου... Μ' ἔκαμα νὰ ὑπορέσω, αὐτὸ καί· ἀλλὰ τὸ σφάλμα ἦτο ἰδικόν μου.

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν)

Τότε λοιπὸν δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν μου!... ὦ! νὰ ἦτο τρόπος νὰ τὴν ἔπερνα ὀπίσω!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἐπέφερα πολὺ... ἐφθασα μέχρι τῆς ιδέας τῆς αὐτοκτονίας... καὶ ἰδοὺ διὰ νὰ πιστεύσῃς... (ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ θυλακίου τοῦ ἐνθόματός του καὶ δείκνυει αὐτῇ τὸ βιβλίον).

ΕΥΑΝΘΙΑ (ὀργισμένη πρὸς αὐτὸν μετὰ παραφορᾶς)

Μή, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ἄνδρέα!... Ἐγὼ μόνη εἶμαι ἡ ἔνοχος... Δόσε μου τὴ ὄπλον, σὲ παρακαλῶ... (τὸ ὑψαίνει ἐκ τῶν χερῶν του καὶ τὸ ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, ὁ πταίστης εἶμαι ἐγὼ, καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ σοῦ ζητήσω συγχώρησιν!

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ὅχι, Ἄνδρέα... ἐγὼ ἔσφαλα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τότε ἂς συγχωρηθῶμεν ἀμοιβαίως! (ἀνοίγει τὰς ἀγκύλας του καὶ ἡ Εὐανθία ρίπτεται εἰς αὐτὰς μετὰ παραφορᾶς).

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἄνδρέα!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Εὐανθία! (περιπτύσσονται καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους).

ΣΚΗΝΗ ΚΒ'

Συμπεῶν καὶ οἱ ἠθύντες.

ΣΥΜΠΕΩΝ (εἰσερχόμενος ἀπαρατήρητος ἐκ τῆς εἰς τὸ βάθος θύρας, καθ' ἣν ἀκριβῶς στήγουν ἔνοχοι καλύπτονται οἱ ἠθύντες, μένει ἐμβρόντητος).

Ὁ!... μέσ' στὸ Χριστὸς ἀνέστη ἔτυχα!... ἀποστρέφω τὸ πρόσωπόν ὡσεὶ σκανδαλιζόμενος· προφωρᾷ πρὸς τοὺς δύο ἐνηγκαλισμένους εἰσέτι. Μετὰ τὸ μπαρντόν, ὅπου σας διακρίπτω ἀπὸ τὴν κουβέντα σας... ἕνα σάλι ἄφησα ἐδῶ μέσα... (ὁ Ἄνδρέας καὶ ἡ Εὐανθία ἀποχωρίζονται ἄμω ὡς βλέπουν αὐτόν).

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν)

Ἄ! ἐκεῖνος ὅπου τοῦ ἔδωσα τὴ γράμμα!...

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν καὶ σιωπῶν ταυτοχρόνως)

Ὁ ὑπηρέτης, μὲ τὸν ὁποῖον ἔσταλα τὴ γράμμα μου!... Πρέπει νὰ τοῦ τὸ πάρω ὀπίσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν)

Εἶνε ἀνάγκη νὰ τοῦ τὸ πάρω ὀπίσω πρὶν τὸ δῶσῃ...

ΕΥΑΝΘΙΑ (πρὸς τὸν Συμπεῶν)

Νὰ σοῦ εἰπῶ μὴ στιγμὴ!... (πρὸς τὸν Ἄνδρέαν) Μὲ συγχωρεῖς, Ἄνδρέα! ἔχω κἄτι νὰ τοῦ εἰπῶ ἰδικιτέρως; (λαμβάνει τὸν Συμπεῶν ἐκ τῆς χερῶν καὶ τὸν σέρει πρὸς ἑαυτήν).

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, Εὐανθία, Ἄφησε μὴ στιγμὴ· ἔχει κἄτι νὰ μοῦ εἰπῇ ἰδικιτέρως; (τὸν λαμβάνει ἐκ τῆς ἑτέρας χερῶν καὶ τὸν σέρει πρὸς τὸ μέρος του).

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἄνδρέα, σὲ παρακαλῶ, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη!... (τὸν σέρει πρὸς τὸ μέρος της).

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μὰ σοῦ εἶπα, Εὐανθία, ὅτι πρέπει ἐγὼ νὰ τοῦ ἠμιλήσω προτιήτερα. (τὸν σέρει πρὸς τὸ μέρος του).

ΣΥΜΕΩΝ (ὄσπερ καθ' ἄλλη τὴν διάρκειαν τῆς
ἀνωτέρου σακηνῆς παρατηρεῖ μετ' ἐκπαλήθεως
καὶ δυσφορίας ἐναλλάξ ἕκαστον τῶν συ-
ρόντων αὐτῶν, ὑποσπᾶται τίλος ἐκ
τῶν χειρῶν των μετ' ἀδημονίας)

Ἄ, αἱ!... ξεφορτωθῆτέ με ἐπὶ τέλους!... τί μὲ
τραβάτε ἀπὸ τὰ μανίκια; νὰ μὲ ξεσχίσετε;...
Μωρὲ προκοπὴ ποῦ τὴν εὐρηκα ἐδῶ μέσα!... Τὸ
τόπι θὰ παίξετε τώρα μαζί μου;... Τί θέλετε;
τὰ γράμματά σας; τὸ γράμμα ἠποῦ μοῦ ἔδωκεν
ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ, νὰ δώσω εἰς τὴν κυρίαν ἀπ' ἐδῶ!
καὶ τὸ γράμμα ἠποῦ μοῦ ἔδωκεν ἡ κυρία ἀπ' ἐδῶ,
νὰ τὸ δώσω εἰς τὸν κύριον ἀπ' ἐδῶ!... (δεικνύων
διὰ τοῦ δακτύλου).

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἴδιαν)

Μπα!... μὲ αὐτὸν τὸν ἴδιον μοῦ εἶχε στειλεῖ
τὸ γράμμα!...

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἴδιαν).

Ἄ!... μοῦ εἶχε γράψει λοιπὸν καὶ ἡ Εὐανθία!

ΣΥΜΕΩΝ

Μὰ τί ἐστοχασθήκατε στὸ Θεό σας; ἐπειδὴ
τάχα ἐχρημάτισα δημοδιδάσκαλος καὶ εἶμαι ἀν-
θρωπος γραμμάτων, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μοιράζω
τὰ γράμματα καὶ τὰ βιβλασάκια τοῦ καθενός;...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μὰ τὰ γράμματα τί ἐγείναν;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ναί, τί τὰ ἔκαμες;

ΣΥΜΕΩΝ

Τι ἐγείναν; βλέπων ἐργασμένην τὴν Μαρτιῶν
ἐκ δεξιῶν). Πρωτῆστε τὴν ἀφεντιά της (δεικνύει
αὐτὴν ἠποῦ τῆς τὰ ἔδωσα μαζί με τὰ δύο βι-
βλασάκια τὰλληρα ἠποῦ μοῦ ἔδωσατε!...

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

Μαρτιῶ καὶ οἱ ὑποθέντες

ΜΑΡΙΩ (εἰσερχομένη).

Τὰ γράμματά σας μοῦ τὰ ἔδωσε ἐμὲ πραγμα-
τικῶς... (ἐξάγουσα αὐτὰ ἀπὸ τῆς θήλειας τῆς πο-
δαῆς της). Ὅρίστε!... τὰ θέλετε; ἢ ἀγαπάτε νὰ
τὰ σχίσω;

ΕΥΑΝΘΙΑ |

ΑΝΔΡΕΑΣ | (σχεδὸν σιγῶντως)

Ναί, ναί!... σχίστε!...

ΣΥΜΕΩΝ

Θὰ σχίσης καὶ τὰ δύο τὰλληρα, μωρὴ θεοσκο-
τωμένη;...

ΜΑΡΙΩ (γελῶσα)

Ὅχι αὐτὰ τὰ ἐφίλαξα, διότι εἶνε δικά σου.

ΣΥΜΕΩΝ (μετ' ἀξιοπρέπειας)

Κράτησέ τα ἐσὺ, κορίτσι μου, διὰ τὴν προτικὰ
σου· δὲν μοῦ χρειάζονται τέτοια μπαζίσια!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Λοιπὸν, Εὐανθία, τί ἀποφασίζεις τώρα περὶ
τῶν γάμων μας;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Νὰ γείνουν ὄχι τὸ φθινόπωρον, ἀλλὰ τὴν προ-
σεχῆ Κυριακὴν.

ΜΑΡΙΩ (κατ' ἴδιαν)

Δόξα σοι ὁ Θεός!... θὰ μοῦ φέξη κ' ἐμεῖ.

ΣΥΜΕΩΝ

Μπα!... πανδρεύεσθε τὸ λοιπὸν... Μ' αὐτὸ εἶνε
τὸ καλλίτερον, βρε παιδιά μου, διὰ νὰ λείψετε
καὶ ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία!... Σιδεροκέφαλοι, νὰ
ζήσετε καὶ νὰ γεράσετε!.. Κύτταξε, κυρὰ Μαρτιῶ,
μὴν ἄφησα στὴν κουζίνα τὸ σάλι μου καὶ φέρε μοῦ
το νὰ πάγω στὴ δουλειά μου.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι δὰ στάσου... ἐπειδὴ ἔλαχες καὶ σὺ σή-
μερα εἰς ὅσα συνέβησαν καὶ ἐπειδὴ φαίνεσαι κα-
λὸς ἄνθρωπος, ἐπιθυμῶ νὰ σοῦ φανῶ χρήσιμος.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πραγματικῶς· τί ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν
διὰ σέ;

ΣΥΜΕΩΝ

Τί νὰ κάμετε;... (περιγράφῃ) Νὰ μὲ πάρετε
δάσκαλον τῶν παιδιῶν σας!...

ΑΝΔΡΕΑΣ (γελῶν)

Ἐπειδὴ ἄμωρος ἡ προθεσμία εἶνε κομμάτι μα-
κρυνή, σοῦ ὑπόσχομαι ἐν τοσούτῳ νὰ σὲ διορίσω
εἰς ἓν τῶν σχολείων τῆς πρωτεύουσας.

ΣΥΜΕΩΝ

Ἄν τὸ κάμετε αὐτὸ τὸ ψυχικόν, τότε θὰ πα-
ρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ κόβῃ χροῖνα ἀπὸ τὴν δήμερ-
χον Παρακαχυπολιῶν καὶ νὰ δίνη μέραις τῆς
εὐγενείας σας! Ἐνα μόνον σὰς συμβουλεύω, νὰ
μὴ γράψετε πλέον γράμματα, καὶ ἂν τυχὸν γρά-
ψετε, νὰ μὴ τὰ δώσετε σ' ἐμέ. Νὰ ἔχετε πάντοτε
ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ἐγὼ παραδίδω γράμματα....
ἀλλὰ δὲν παραλαμβάνω. (Πίπτει ἡ αὐτίκ)